

In deze reeks verschenen eerder *Vampierenbruid* en *Engelenkus*.

Nog van Hilde E. Gerard verschenen bij Davidsfonds
Infodok:

Moord bij kaartlicht

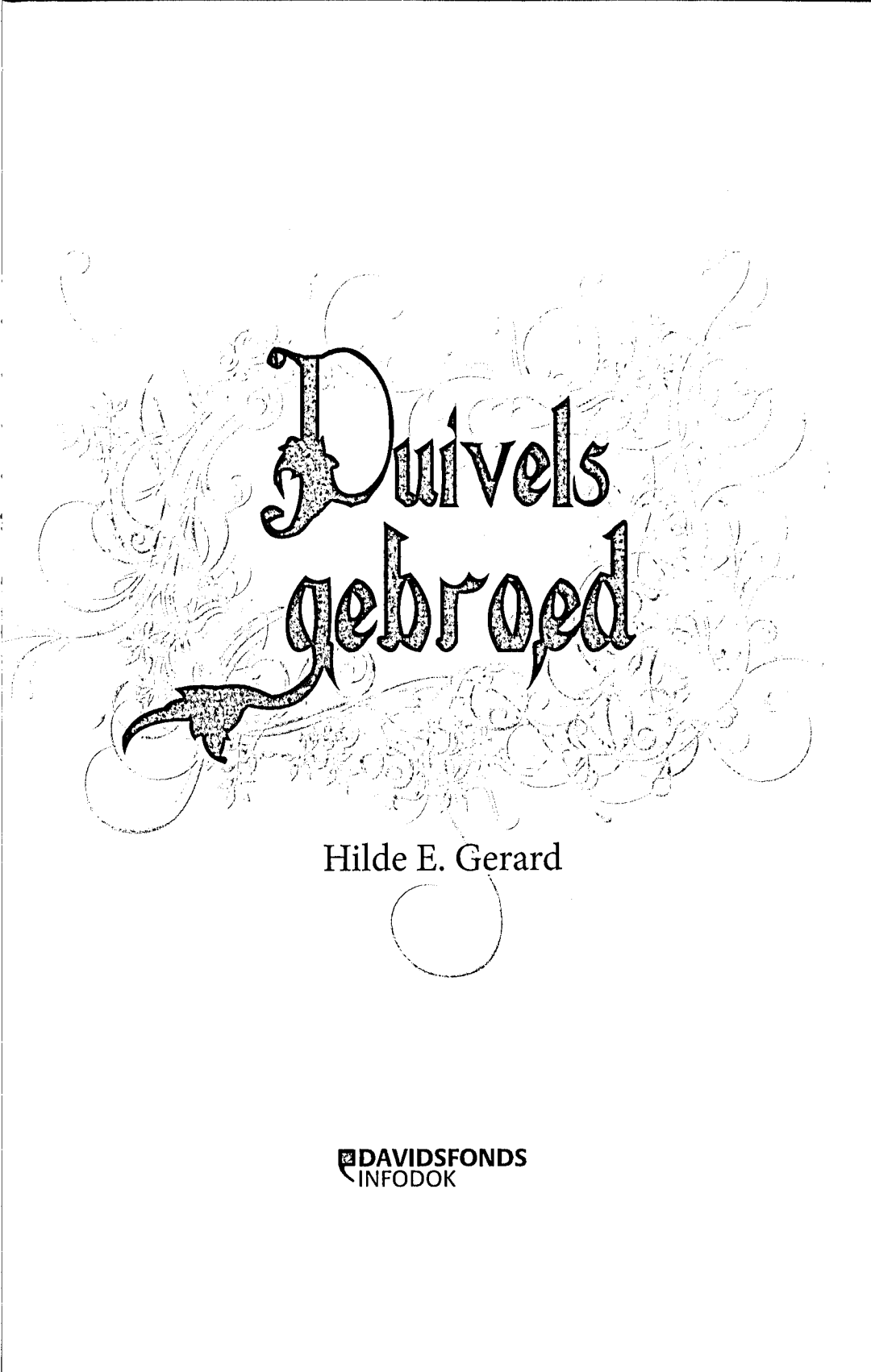
Moord op een schilderij

Moord met een geurtje

Pizza's & gin-tonic

www.hildegerard.be

hilde@hildegerard.be

Duivels gebroed

Hilde E. Gerard

Gerard, Hilde E.
Duivelsgebroed

© 2013, Hilde E. Gerard en Davidsfonds Uitgeverij nv
Blijde Inkomststraat 79, 3000 Leuven
www.davidsfondsuitgeverij.be
www.facebook.com/davidsfondsuitgeverij
www.twitter.com/davidsfonds
Vormgeving: Sin Aerts
D/2013/2952/20
ISBN 978-90-5908-479-7
NUR: 284
Trefwoorden: vampiers, engelen, spanning

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze,
hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen
of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

De personages

DE VAMPIERS

De CALLENS-CLAN wordt al enige generaties beschouwd als leider van de vampiers. De titel brengt een grote verantwoordelijkheid met zich mee en is niet zonder gevaar.

BOB CALLENS

Kort voor zijn zeventiende verjaardag kan Bob zijn ware vampieraard niet langer verloochenen. Met konijnen en ratten voedt hij zich allang niet meer. Klasgenoot Tim wordt zijn eerste mensenslachtoffer.

Zijn grootste uitdaging komt echter nog. Wil Bob echt deel uitmaken van de Callens-clan, dan moet hij een initiatie doorstaan. Zijn tocht brengt hem naar het Woud der Winden, een parallelwereld waar hij zichzelf en zijn angsten moet overwinnen. De aanwezigheid van Satan, de ultieme vijand van vampiers en engelen, maakt Bobs inwijding extra moeilijk én gevaarlijk.

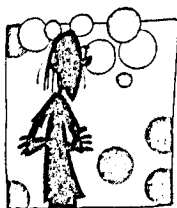
CARL CALLENS

In het dagelijkse leven is Carl arts en in alle opzichten een echte ladykiller. Sinds er oorlog dreigt, heeft hij de leiding over de vampiers. Met de engelen sluit hij een verbond om het Kwaad te bestrijden. Tot Carl gevangengenomen wordt door niemand anders dan Satan himself.

HECTOR CALLENS

Jaren geleden liet Hector Callens zijn vrouw en twee zoons in de steek. Zijn doel was vampierleider te worden. Hector Callens werd echter het slachtoffer van zijn eigen ambitie en bezweek voor het Kwaad.

TIM GOOSEN

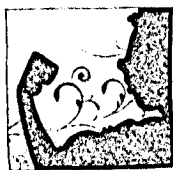
Voor zijn transformatie was Tim de nerd van dienst. Als jonge vampier moet hij zich nog bewijzen. Zijn onfeilbare geheugen, nog versterkt door zijn transformatie, zal een onmisbare hulp betekenen voor zijn vrienden. Eerst moet Tim zijn eigen demonen nog overwinnen.

BRAM VERHELZEN

Hij is de nieuwe leraar fysica op Bobs school. Zijn rol als egoïstische vrouwenverleider speelt hij met de grootste overtuiging. In werkelijkheid is hij een trouwe vriend die zich zal opofferen in een ongelijke strijd.

DE JACOBS-CLAN bestaat uit jagers, die zich slechts uitzonderlijk met mensenbloed voeden. Hun jachtterrein is het nachtelijke bos. Vader en broers Jacobs seinen naar elkaar over lange afstanden, zoals ook wolven doen. Met de leden van de Callens-clan leven ze op gespannen voet.

KOBE JACOBS

Bobs klasgenoot is meer dan opgelucht als zijn vriendin Nikki wordt teruggevonden. Jammer genoeg is zijn geluk van korte duur. Zijn vader, Ron Jacobs, wordt brutaal vermoord. De man sterft in Kobes armen. Omdat de misdaad op gewijde grond gebeurde, verpulvert vader Jacobs pas later. Ook Kobes oom Mo wordt vermoord. Toeval? Of winnen de demonen aan invloed en lopen Kobe en de rest van zijn familie gevaar?

Wat je nog moet weten over vampiers

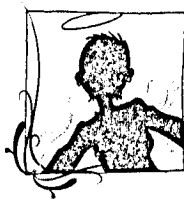
Vampiers overleven op bloed, bij voorkeur van mensen. Door mensenbloed te drinken blijven vampiers eeuwig jong. Ze kunnen mensen doden of transformeren tot vampiers. Alle vampiers hebben één sterk

ontwikkeld talent. Bob ruikt alles. Tim heeft een fenomenaal geheugen. Kobe heeft een feilloos gehoor. Vampiers zijn trouw aan hun eigen clan. Ze hebben problemen met stralingen. Mobieltjes en Wi-Fi bezorgen hen helse hoofdpijn. Vampiers sterven niet, maar verpulveren, na een demonenbeet of door een zilveren kogel of staak recht in hun hart.

DE ENGELEN

Ze werden naar de mensenwereld gestuurd om bondgenootschappen te vormen met vampiers. Hun doel is het Kwaad te overwinnen. De duivel en zijn legertje van demonen, dus.

Engelen hebben het moeilijk op aarde, vooral in de winter, omdat ze zich voeden met zonlicht. Bij een tekort aan zonlicht verstenen ze. Onsterfelijk zijn ze dus enkel in de hemel, hun natuurlijke woonplaats. Heel uitzonderlijk kunnen engelen andere wezens redden van de dood of ondergang, zich over iemand 'ontfermen', heet zoiets. Door een simpele aanraking leest een engel je gedachten. Geeft een engel je een engelenkus, dan kun je voor altijd heen en weer communiceren zonder dat aanrakingen nodig zijn. Engelen hebben ook nog individuele gaven.

NIKKI SLAEGERVERELDT

De vriendin van Kobe heeft een speciale en handige gave. In visioenen ziet ze wat er met de wezens gebeurde die ze kent.

GABRIËLLA ENGELER

Bobs vriendin kan door handoplegging wonden genezen. Een enkele keer ontfermt ze zich over een wezen en redt hem van de dood of verpulvering.

DE DEMONEN

Ze zijn de hulpjes van de duivel. Inactief zijn het duffe, ongeïnteresseerde wezens, geactiveerd worden het geduchte vijanden. Demonen doden gewone mensen of transformeren hen tot mededemonen. Zo groeit hun leger aan. Hun krachten halen ze uit de ziel van vampiers. Hun werkwijze? Een vampier verlammen en vervolgens zijn ziel uit zijn mond zuigen.

ISABEAU IDENS

In het begin is ze een onverbeterlijke flirt, maar doorheen het avontuur wordt Isabeau een slaafse volgeling van de duivel. Haar streven? Macht. Als haar vriendje Joost sterft, voelt Isabeau nog pijn. Algauw wil ze enkel nog de macht grijpen. Aan de zijde van Satan of, beter nog, zonder hem.

DE DUIVEL OF LUCIFER

Ook wel bekend onder zijn schuilnaam S, kort voor Satan. Lucifer wil met zijn legertje van slaafse demonen de wereldmacht grijpen. De Callens-clan staat hem in de weg. Lucifer combineert een dodelijke charme met een onverzadigbare dorst naar macht. Hij is onoverwinnelijk. Of toch niet?

DE MENSEN

HELINE GERINCK

Leerkracht en ex van vampier Bram Verhelzen, is een plichtsbewuste, moedige vrouw met een groot hart. Heline Gerinck valt voor foute mannen, zoals haar avontuurtje met commissaris Verpelt bewijst. Door omstandigheden waar ze zelf nooit voor koos, speelt ze een belangrijke rol in het verhaal.

INTRO

Bob en Gabriëlla ontsnapten op het nippertje aan Lucifer, maar de tol was hoog: Bobs oudere broer Carl is vermoord en verpulverd. Ook Bob en Gabriëlla lopen nog gevaar. De politie zit hen op de hielen en dan is er nog Isabeau, die op wraak zint. En wat is er gebeurd met Nikki, Kobe en Tim? Dwalen zij nog rond in het Woud der Winden of hebben ze zich in veiligheid kunnen brengen? Bovendien worstelt Bob met het grote geheim dat Lucifer hem toevertrouwde: is zijn vader werkelijk de Leider van het Kwaad en de demonen?

Wanneer ze eindelijk de poort naar het dorp terugvinden, blijkt de hel daar losgebroken. Onder leiding van Isabeau zaaien demonen er dood en verderf. Van Kobes clan valt geen hulp te verwachten: zijn familie treurt om de vermoorde Ron Jacobs en Kobe zelf loopt recht in de val. De twee engelen, Gabriëlla en Nikki, vechten tegen verstening. Bob zal zelf de strijd moeten aangaan tegen Isabeau, de demonen en aartsvijand Lucifer. Dan blijkt dat Bobs inwijding nooit werd voltooid. Wat kan hij als halve vampier beginnen tegen het Kwaad?

Het offer

'Bob, stop, alsjeblieft. Ik... ik kan niet meer.' Ik zak door mijn knieën en val opzij op het modderige bospad. Meteen is Bob bij me.

'Gabi?' Hij haakt zijn armen onder mijn oksels en trekt me overeind. 'Ik kan niet meer', herhaal ik als ik hijgend tegen hem aan hang. 'Opgesloten in de donkere abdij. Bang om mezelf, om Carl, om jou. Het gevecht met Lucifer...' Mijn tranen druppelen op zijn mantel. 'Er is te weinig zon, Bob. Ik heb zon nodig.' Hij streelt mijn haar.

'Het is oké, Gabriëlla', sust hij. Hij kijkt achterom, dan weer langs en over me heen. Hij maakt zich zorgen, we verliezen te veel tijd. Door mij. En dat terwijl de politie achter ons aan zit.

'Laat me achter', stel ik voor. Ik kijk hem aan. 'Zonder mij ben je sneller.' Ik voel zijn angst onder mijn aanraking. De dood van zijn broer hakt op zijn herinnering in als een bijl.

'Doe niet stom, Gabriëlla', zegt hij ruw. 'We blijven samen.' Weer die nerveuze blik. 'We moeten de poort vinden. Dan kunnen we terug.' *Liefst zo snel mogelijk. Voor de agenten ons vinden*, lees ik zijn gedachten.

Ik kijk naar de grijze hemel, waar een ronde, gele stip de mist probeert te doorprikken. 'Konden we ons maar oriënteren', mompel ik voor me uit. Mijn vingers krommen zich om de panden van Bobs lange mantel. Als ik even probeer te staan, knikken mijn knieën. Uitgeput leg ik mijn hoofd weer in het holletje onder zijn kin. 'Mijn benen willen niet meer', zeg ik. Hij knikt in mijn haar. Met een zwaai tilt hij me op.

'Sla je armen om mijn hals', fluistert hij. Hij ademt snel als hij een kleine helling oploopt en vloekt even als hij bijna wegschuift over de natte bladeren. Over zijn schouder tuur ik opnieuw naar de grijze hemel. Waar blijft de zon? Het moet toch al een eind in de ochtend zijn? Een koude rilling gaat door mijn lijf en mijn tanden beginnen te klappe- ren. Onwillekeurig denk ik aan Nikki. Hoe speelde ze het in godsnaam klaar om te overleven in die donkere, vochtige grafkelder? 'We halen

het', verzekert Bob me. Ik knik tegen zijn hals en herhaal de woorden in mijn hoofd bij elke stap die hij zet.

Het bospaadje kringelt een nieuwe heuvel op. Hier staan de struiken dicht op elkaar en de punten van mijn laarzen slaan tegen de lage takken. Plots zie ik haar. Tussen de bosjes springt ze tevoorschijn, vol energie en lenig als een kat.

'B-b-b-bob!' Ik knijp in zijn hals.

'Wat?' vraagt Bob bezorgd en hij zoekt oogcontact. Ik wring me los uit zijn greep en vergeet mijn benen. Natuurlijk vangt hij me meteen op.

'D-d-ddaar', wijs ik met een beweging van mijn kin. Met een ruk draait hij zich om. Isabeau grijnst en steekt haar klauwen naar ons uit. Haar lange haar lijkt te leven, zoals het springerig rond haar gezicht en schouders danst. Haar ogen boren als twee gloeiende vuurkooltjes in de mijne. Plots gooit ze haar hoofd in haar nek en lacht vreselijk luid en schril. De zes sproeten in haar hals, het bewijs van Lucifers transformatie, zijn duidelijk te zien. Vanuit mijn ooghoeken speur ik de omgeving af. Isabeau blokkeert de terugweg en links en rechts zijn de heuvelflanken dichtbegroeid. We zitten stomweg in de val. Met onze armen over elkaar wachten Bob en ik af.

'Eindelijk heb ik jullie helemaal voor mij alleen', sist ze, terwijl ze een stap in onze richting zet. Van onder zijn mantel grijpt Bob de revolver met de zilveren kogels en richt. Zijn hand trilt als hij zijn vinger om de trekker haakt. Isabeau knijpt haar ogen tot spleetjes. Een diepe, honende lach borrelt op uit haar keel. Haar blik is er een van minachting en arrogantie. Alles heeft ze onder controle. De situatie. Ons. 'Alsof een vampierkogel mij kan deren, Bob.' Ze staat nu zo dichtbij dat het speeksel tussen haar scherpe tanden door op mijn wang landt. Bobs revolver, gericht op haar hart, negeert ze compleet. 'Ik ben een demon. Heeft Gabriëlla je dat niet verteld?' Ze pauzeert even en likt haar bloedrode lippen. 'Ik ben zoveel sterker dan jij, vampiertje.' Haar gemene lachje gaat door merg en been. 'Jij moet bang zijn voor mij, niet andersom', dreigt ze. Als ze aanstalten maakt om nog dichterbij te komen, vuurt Bob tegen beter weten in een kogel af. Die gaat gewoon recht door haar

lichaam heen en blijft steken in een boom pal achter haar. Door de impact vliegt Isabeau achteruit en smakt ze op de grond. Als ze met een dwaas gezicht weer overeind kruipt, kijkt ze eerst met open mond naar ons en dan langzaam naar het zwarte gaatje in haar rechterschouder. 'Ik bloed niet', meldt ze verbaasd, terwijl ze met de nagel van haar wijsvinger in het gat krabt. 'Ik ben echt onsterfelijk!' juicht ze een seconde later in het kille herfstbos. Bobs hand valt slap naast zijn lichaam. We kijken elkaar aan. Enkele dagen geleden waren we klasgenoten die een groepswerk voorbereidden. Opnieuw likt Isabeau haar lippen. Ik voel haar honger naar bloed bijna lijfelijk. Ze houdt haar hoofd schuin. 'Ben je klaar voor mijn demonenkus, Bob?' fleemt ze. Haar stem klinkt hees en sexy. Uit puur zelfbehoud laat Bob me los en deinst achteruit. Mijn benen zijn helemaal verkild en ik struikel over mijn eigen voeten. Als ik vlak voor Isabeau dreig neer te komen, tilt Bob me toch weer op. In een snelle beweging schuift hij me tegen de boom achter ons. Beschermend gaat hij voor me staan, terwijl ik zomaar neerval. De verstenening deint als een golf tot aan mijn middel. Behalve een dreigende demon heb ik zo meteen een extra probleem. Zuurstof! Met mijn handen op de grond duw ik mijn achterste en mijn middenrif omhoog. *Ademen, Gabi*, beveel ik mezelf. Ik zuig de vochtige novemberlucht in mijn longen voor ik opnieuw neerzak. Nog een keer ademen. De steken in mijn zij neger ik.

'Mij wil je hebben, Isabeau', zegt Bob. Hij klinkt vastberaden en zijn stem trilt geen ogenblik. 'Ik was altijd al je doel, dus hier ben ik. Laat Gabriëlla met rust. Alsjeblieft.'

Niet smeken, Bob, wil ik hem zeggen. *Verneder je niet voor het Kwaad*. Voor mij kan toch geen hulp meer baten. Met mijn laatste krachten duw ik me omhoog. Nog één keer ademen. Nog één keer verse zuurstof in mijn longen.

'Ik hou van je, Bob', zeg ik tegen zijn rug. Hij knielt bij me en neemt mijn hoofd in zijn handen. Hij is niet bang meer, hij straalt zelfs geluk uit omdat we samen zijn, de allerlaatste keer. Isabeaus hand gaat al naar Bob. Als ze hem vastgrijpt, zal hij immobiel worden. Net als andere vampiers voor hem, een weerloze prooi in de klauwen van de demon. Isabeau zal hem bijten en zijn ziel uit zijn mond zuigen. Ik voel

zijn zachte mond op de mijne. Mijn ademhaling ploft in zijn keel in een laatste engelenkus. Een korte eeuwigheid houd ik het moment vast. Zijn mooie, ernstige gezicht prent ik voor altijd in mijn geheugen. *Vaarwel*, sein ik hem in gedachten voor ik hem wegduw met alle kracht die nog in mijn armen zit. Hij verliest zijn evenwicht en valt in de struiken. De twee, drie tellen die hij nodig heeft om weer op te staan, benut ik ten volle. Mijn vingers klem ik rond Isabeaus rechterarm, nu maar enkele centimeters van me vandaan. Ik trek me aan haar lichaam omhoog om me met mijn hele gewicht op haar te storten. We rollen een paar meter het hellende paadje af. Als we landen, onze lichamen in elkaar verstrengeld, proef ik de stinkende demonenadem in mijn mond en neus. Nog een laatste keer kijk ik naar Bob, die uit het struikgewas naar ons komt. Mijn gedachten klikken vast in de zijne. *Nee!* beveel ik hem toonloos. *Ga weg. Zoek een poort. Je hebt nog restanten van Tims mensenbloed in je aderen en kunt een uitgang openen. Keer terug naar de mensenwereld. Jij, de nieuwe Leider van de vampiers.*

En denk nog af en toe aan mij. Die laatste gedachte stuur ik niet door. Ik begraaf ze diep in mijn verstenende lichaam.